

Dispozitivul

Articolul 23 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă convin asupra unei noi date a predării, în temeiul acestei dispoziții, în cazul în care predarea persoanei căutate, în termen de 10 zile de la prima nouă dată a predării convenită în temeiul dispoziției menționate, este împiedicată ca urmare a rezistenței opuse în mod repetat de această persoană, cu condiția ca, din cauza unor împrejurări excepționale, această rezistență să nu fi putut fi prevăzută de respectivele autorități, iar consecințele acesteia asupra predării să nu fi putut fi evitate, în pofida diligenței manifestate de autoritățile amintite, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

Articolul 15 alineatul (1) și articolul 23 din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretate în sensul că aceleași autorități rămân ținute să convină asupra unei noi date a predării în cazul expirării termenelor stabilite la articolul 23 menționat.

(¹) JO C 59, 15.2.2016

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach

(Cauza C-679/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Nașterea unei datorii vamale ca urmare a introducerii ilegale de mărfuri — Noțiunea de debitor — Angajat al unei persoane juridice aflat la originea introducerii ilegale — Stabilirea unei manevre dolosive sau a unei neglijențe manifeste)

(2017/C 078/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ultra-Brag AG

Pârât: Hauptzollamt Lörrach

Dispozitivul

1) Articolul 202 alineatul (3) prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO 2006, L 363, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 7, p. 15) trebuie interpretat în sensul că o persoană juridică al cărei angajat, care nu este reprezentantul său legal, se află la originea introducerii ilegale a unor mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii poate fi considerată debitor al datoriei vamale născute din această introducere, atunci când angajatul respectiv a introdus mărfurile în discuție respectând cadrul misiunii încredințate de angajatorul său și executând ordinele date, în acest scop, de un alt angajat al acestuia din urmă, abilitat în această privință în cadrul propriilor funcții, și a acționat astfel în cadrul atribuțiilor sale, în numele și pe seama angajatorului său.

- 2) Articolul 212a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006, trebuie interpretat în sensul că, pentru a aprecia în privința unui angajator, persoană juridică, o manevră dolosivă sau o neglijență manifestă în sensul acestui articol, este necesar nu doar să se ia în considerare comportamentul angajatorului însuși, ci și să i se impute acestuia comportamentul angajatului sau al angajaților care, respectând cadrul misiunii încredințate de angajatorul lor și acționând astfel în cadrul atribuțiilor respective, în numele și pe seama angajatorului lor, s-au aflat la originea introducerii ilegale de mărfuri.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016

Recurs introdus la 12 mai 2016 de Tayto Group Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 24 februarie 2016 în cauza T-816/14, Tayto Group Ltd/EUIPO – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Cauza C-272/16 P)

(2017/C 078/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Tayto Group Ltd (reprezentanți: R. Kunze, Solicitor, G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Prin Ordonanța din 27 octombrie 2016, Curtea de Justiție (Camera a noua) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 29 iunie 2016 de Franmax UAB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 26 aprilie 2016 în cauza T-21/15, Franmax/EUIPO – Ehrmann (DINO)

(Cauza C-361/16 P)

(2017/C 078/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Franmax UAB (reprezentant: E. Saukalas, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu

Prin Ordonanța din 8 noiembrie 2016, Curtea (Camera a șasea) a statuat că recursul era inadmisibil.

Recurs introdus la 12 iulie 2016 de BSH Hausgeräte GmbH, fostă BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 mai 2016 în cauza T-749/14, Chung-Yuan Chang/EUIPO – BSH Hausgeräte (AROMA)

(Cauza C-389/16 P)

(2017/C 078/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: BSH Hausgeräte GmbH, fostă BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (reprezentant: S. Biagosch, Rechtsanwalt)